

РЕШЕНИЕ

№ 27718

гр. София, 09.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 20.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **1795**
по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).
Образувано е по жалба на Б. Н., гражданин на Ислямска република А., [дата на раждане] , с паспорт №P06337514, чрез адв.Б. К., срещу Заповед за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ рег. № 4506 ПАМ-3, екз.1/05.02.2026г., издадена от Началник ГПУ-Ч., РД ГП-Драгоман, ГДГП за срок до отпадане на пречките за изпълнение на принудителната административна мярка и организиране извеждането на чужденеца от Република България, но не повече от шест месеца.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материално-правните разпоредби и целта на закона. Моли съда да отмени заповедта.

В съдебно заседание ответникът, редовно призован, не се явява, не представлява и не изразява становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството.

Административен съд София-град, Първо отделение, 18 - ти състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От събраните по делото доказателства се установява, че на 04.02.2026г., около 23.00ч. ГПН А. №353, излъчен от ГПУ Ч., на път Н-81, център [населено място], общ. Г., Софийска област спира лек автомобил, марка „Ф.“, с германски рег. № W., управляван от руският гражданин М. Г., [дата

на раждане] , германски паспорт рег. № Z. и германско СУ на МПС, с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Като пътници в автомобила са установени лицата: F. K., род. 02.09.2005 г. с германска карта за пребиваване № Y., валидна до 28.10.2026г.; R. K., род. 29.04.2004г. с германска карта за пребиваване № Y., с изтекъл срок на валидност на 11.04.2025г., удължен срок с документ №F14487040 до 09.03.2026 г.; B. N., род. 31.12.2004г., A., Афганистански паспорт № P06337514, валиден до 31.12.2028 г. Същата не представя виза за пребиваване в страната. Документите на лицата са предоставени на експерт на ГКПП-К. за извършване на експертна справка. От извършената проверка от ГПН „А.“ №353 на лекия автомобил марка „Ф. Голф“, с германски рег. №W. не са констатирани нерегламентирани вещи и предмети , както не са констатирани нарушения на митническия и граничен режим.

Видно от Предложение за налагане на принудителни административни мерки /л.50/, лицата са задържани със 33 от №450633-1-05.02.2026г., №450633-2-05.02.2026г., №450633-3-05.02.2026г. и №450633-4-05.02.2026г. Мястото на установяване и задържане на лицата е на републикански път П-81 [населено място]-пр. „П.“ - [населено място], на около 15 000 метра североизточно от ГП №264. Извършени са необходимите справки в информационните масиви на МВР, като се установява, че лицата не се издирват, както и не са обект на забрани и/или ограничения. Спрямо чуждите граждани са взети следните мерки: Изготвени са заповеди за задържане, изготвени са декларации за запознаване с правата, протоколи за личен обиск. След извършена проверка е установено, че чуждите граждани от А. нямат регистрация в АФИС и Евродак. На чуждата гражданка B. N. е направена регистрация в АФИС и Евродак. В предложението е посочено, че за изясняване на случая, със задържаните лица е проведена оперативна беседа от служители на група “ОИД”- ГПУ-Ч., в които дават следните сведения:

R. K. заявява, че двамата с жена му пътуват с двамата души руснак и негов брат - афганистанец, които са дошли да ги превозят с автомобил от Гърция през България за Германия. Същия декларира, че B. N., [дата на раждане] , в А. е негова съпруга, която е пребивавала около една година в И. за да може да получи виза от европейските посолства на Германия и Гърция за пребиваване в Република Германия. R. K. декларира , че работи в Германия [населено място] във фирма „А.“. Преди две седмици пристига със самолет от Германия в И. за да вземе със себе си съпругата си, като заради протестите в Т. пристига в [населено място], където има гръцко и германско посолство, като там вадят електронни визи за Германия. Двамата със съпругата си излитат от летището в [населено място] в И. за Д., а от там транзит летят за летището в [населено място], Република Гърция, където пристигат на 01.02.2026г. По телефона се свързват с негов приятел M. G. - руснак и брат му F. K., - афганистанец. От Гърция четиримата тръгват с лек автомобил немска регистрация през България за Германия. Минават границата през ГКПП. След няколко часово пътуване са спрени от полицията и задържани като са доведени в полицейското управление за проверка.

K. F. заявява, че преди 3-4 дни пристигнал в А., Гърция заедно с приятелят му M. да вземат неговият брат P. и неговата жена афганистанци, които са на почивка там. От Германия пътували през Ч., У., Румъния и България през К.. В Гърция били два-три дни, като две нощи спали на хотел в А.. Тръгнали от А. да се прибират на 04.02.2026г. към 18 часа. По пътя през планината забелязахме аварирал автомобил, спряли и попитали дали човекът се нуждае от помощ. Той им казал, че се обадил на пътна помощ. Те продължили по пътя, където в следствие забелязали полиция и спрели да ги уведомят за аварираният автомобил. По случая е заведена преписка №4506р-909-05.02.2026 г. по описа на ГПУ-Ч..

Във връзка със съществуващи пречки за изпълнение на тази заповед, изразяващи се в това, че чужденецът не притежава необходимите документи и средства да напусне страната, което

възпрепятства изпълнението на заповедта и мотивите в предложение рег. № 4506р-917/05.02.2026г. по описа на ГПУ – Ч., на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, със заповед рег. № 4506ПАМ-З от 05.02.2026г. на началника на ГПУ – Ч. Б. Н. е принудително настанена в СДВНЧ към Дирекция “Миграция” за срок до отпадане на пречките за изпълнение на ПАМ и организиране извеждането на чужденеца от Република България, но не повече от шест месеца.

Заповедта е връчена на адресата на 05.02.2026г. Запознаването със съдържанието ѝ е удостоверено с подписа на преводач.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

От отбелязването върху обжалваната заповед се установява, че жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган в съответствие с нормата на чл.44, ал.1 вр. с ал.10 от ЗЧРБ. При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществениите. В съответствие с изискванията на чл.34 АПК, на жалбоподателката е дадена възможност да даде обяснения пред административния орган, осигурен ѝ е преводач. Спазени са и изискванията на чл. 35 АПК - индивидуалният административен акт е издаден, след като се изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Нарушението на чл.26 АПК, че чуждата гражданка не е уведомена за започване на производството по издаване на заповедта, не е съществено, доколкото тя е дала обяснения и е имала възможност, включително и пред съда, да представи доказателства и изрази становище.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложение рег. № 4506р-917/05.02.2026г., за да приеме, че са изпълнени изискванията за мотивиране на акта. В заповедта е посочено, че издаването ѝ е необходимо, за да не обезпечи изпълнението на наложената ПАМ “връщане”, тъй като жалбоподателката не разполага със средства и документи.

Оспорената заповед съответства на материалния закон.

Установените по делото факти сочат, че към датата на издаване на процесната заповед Б. Н. е гражданка на трета държава, пребиваваща незаконно на територията на страната. Към тази дата, видно от предложение № 4379р-21237/19.08.2022г е установено, че тя не се намира в производство по закрила – има влязло в сила решение за прекратяване на производство на бежанец. Този факт се потвърждава и от представената регистрационна карта на чужденец, издадена от ДАБ при МС, която важи до 01.07.2022г. Тези твърдения не се оспорват от жалбоподателката, не са представени и доказателства в обратната посока. Поради изложеното, приложение намират разпоредбите на Директива 2008/115 и чл. 44, ал. ал. 8 и ал. 6 ЗЧРБ.

С оглед на това и при отчитане на факта, че на жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка “Връщане до страната на произход, А.”, мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци" е в съответствие с преследваната от закона цел - да се подготви и извърши извеждането на чуждия гражданин извън страната, чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ, съответно чл. 15 (1) Директива 2008/115.

Налице са и предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаване на заповед, с която се прилага мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване

на чужденци" Съгласно чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ мярката се прилага, когато чуждият гражданин възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване.

В заповедта е посочено, че лицето възпрепятства изпълнението на заповедта, тъй като не разполага със средства и документи. Тези факти не са оспорени. Фактическите констатации, направени от органа обосновават верен и обоснован извод, че възпрепятства изпълнението на заповедта и към момента на издаване на заповедта е била налице реална опасност чужденката да се укрие (по смисъла на § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ) и по този начин да бъде осуетено изпълнението на приложената по отношение на нея ПАМ. Липсата на документи за самоличност и средства да напусне страната са безспорно установени факти и обстоятелства, че съществува реална опасност лицето да се укрие и предвид това, че чужденката няма необходимата виза за пребиваване в Република България.

Съгласно чл.15 на Директива 2008/115, освен ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки, държавите-членки могат да задържат гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, само за да се подготви връщането и/или да се извърши процеса на извеждане, и по-специално когато: а) е налице опасност от укриване; или б) засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Всяко едно задържане е за възможно най-кратък срок и продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

В случая административният орган се е позовал и е обосновал наличие на хипотезата на параграф 1, б. а от чл.15 на Директива 2008/115, след като е установил, че не могат да бъдат приложени ефективно други по-леки мерки. Няма данни чужденецът да притежава средства за издръжка, не е декларирал адрес, на който желае да пребивава, не притежава и документи, място за живеене на територията на страната, социална подкрепа от близки и роднини. От тези правнорелевантни факти следва извод, че по-лека принудителна мярка би била неефективна, а освен това и трудно осъществима. Прилагането ѝ би означавало да се постави под условие възможността за изпълнение на принудителното извеждане. Следователно, с оглед конкретните обстоятелства по делото в случая е изпълнено и изискването на чл. 15, § 1 Директивата - да не може да се приложи ефективно друга достатъчна, но по-лека ПАМ. По изложените съображения налице са материалноправните основания за издаване на заповедта, визирани в чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. В този смисъл е и практиката на ВАС по аналогичен казус, обективирана в Решение № 4262 от 05.05.2022г. на ВАС по адм. д. № 2547/2022г, IV о.

Изпълнено е и цитираното изискване задържането да е за възможно най-кратък срок и да продължава единствено по време на процедурите по извеждане и при надлежно изпълнение на тези процедури.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение 18 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Н., гражданин на Ислямска република А., [дата на раждане] , с паспорт №P06337514, чрез адв.Б. К., срещу Заповед за принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ към Дирекция „Миграция“ рег. № 4506 ПАМ-3, екз.1/05.02.2026г., издадена от Началник ГПУ-Ч., РД ГП-Драгоман, ГДГП за срок до отпадане на пречките за изпълнение на принудителната административна мярка и организиране извеждането на чужденеца от Република България, но не повече от шест месеца.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ